

man kan sige, at dette tynger paa, det blev i det andet Thing, hvor denne Lov var sidst til Behandling, lagt Ministeriet nær, at hvis det vilde gaae ind paa den, som den da forelaa, vilde Afskillige, som hidtil havde stemt imod Loven, give den deres Stemme, men det var Ministeriet, som negtede at tage Loven i denne Skikkelse. Jeg vil nu ønske, at det foreliggende Lovforslag dennegang maa faae en bedre Skjæbne, og at man, da der nu foreligger en særlig Lov angaaende de Embedsmænds Lønning, hvorom Striden da sidst var, ikke vil lade det blive lagt tilside igjen. Der er Mange, der med Længsel vente denne Lov, og det kan ikke negtes, at efterat vi med Hensyn til andre Embedsforhold have vedtaget de Lønningsbestemmelser, som foreligge, og tilbeels forhøjet Lønningerne for mange Embedsmænd, saa er det naturligt, at de Embedsmænd, hvem dette Lovudkast angaaer, antage, at de have et billigt Krav paa at komme til at nyde den Forhøielse i deres Løn, som Rigsdagen selv har erklæret for at være passende og billig. Hvorvidt man skal sætte disse to Love i nogen Slags Forbindelse med hinanden, vil jeg overlade til Andre, derom skal jeg ikke udtale mig, men jeg vil kun ønske, at Loven nu maatte udkomme.

J. M. Hansen: Efter hele Sagens Stilling i forrige Session havde man efter min Mening Grund til at vente, at det nærværende Lovudkast var bleven forelagt usforandret, saaledes som begge Rigsdagens Afdelinger sidste Gang bleve enige om at vedtage det; Sagen blev dengang undergivet en saa fleersidig Behandling, som kun sjelden bliver nogen Lov tildeel, og efterat begge Afdelinger af Rigsdagen vare komne til Enighed med Hensyn til de forskjellige Paragrapher, der her foreligge, havde det vistnok været ønskeligt, at Lovudkastet var blevet forelagt usforandret. I det foreliggende Lovudkast er der imidlertid steet endeel Forandringer i, hvad der vedtoges under sidste Session; enkelte af dem ere mindre betydende; men der er en af dem, som er af den Væsentlighed, at jeg ikke skal lægge Skjul paa, at den meget har overrasket mig; den bestaaer i Ikke-Optagelsen af en Bestemmelse, som i sidste Session blev underkastet forskjellige Afstemninger, hvorved

Folkethinget paa det Bestemteste viste, at det var dets Billie at indføre den i Loven, og dog er den udeladt; jeg sigter her til Bestemmelsen om Beregningen af Lønningerne for de ved Universitetet og flere lignende Underviisningsanstalter ansatte Embeds- og Bestillingsmænd. Sidste Gang blev det nemlig paa det Klareste godtgjort, at Folkethinget ikke vilde gaae ind paa, at den foreliggende Lovs Bestemmelse om Sædberegningen skulde overføres paa Lønningerne for de ved de nævnte Anstalter ansatte Embeds- og Bestillingsmænd, hvis Lønningsforhold allerede tidligere vare blevene ordnede, og jeg troer ogsaa, at Folkethinget denne Gang ligesom sidste Gang vil holde paa denne Bestemmelse, at Sædberegningen efter den foreliggende Lovs Bestemmelser ikke skal anpendes paa de paagjældende Embedsmænds Lønninger. Tøvrigt vil der iaar ikke være meget at forhandle angaaende nærværende Lovudkast; ifjor var der Spørgsmaal om Indførelsen af tvende Paragrapher, den ene om, at de juridiske Embedsmænd, og den anden, at de geistlige Embedsmænd skulde sættes paa fast Gage; den sidste Paragraph angaaende de geistlige Embedsmænds faste Gagering blev imidlertid senere frasaget af Folkethinget, for i Virkeligheden at vise sin Beredvillighed til dengang at lade Loven komme ud, men, som bekjendt, strandede Loven desuagtet paa Paragraphen angaaende de juridiske Embedsmænds faste Lønning. I denne Session er der nu forelagt et Udcast til Lov om faste Lønninger for Retsbetjent- og Magistrats-Embeder i Kongeriget Danmark, som hidtil ganske eller tildeels have været aflagte med Sportler, og, forsaavidt denne Lov vedtages i denne Session, vil den Anledning, som der da var til at ønske en sliq Paragraph indført i Loven, være bortfalden; og af den Grund vil der altsaa nu ikke kunne reise sig nogen Vanskelighed. Sagen stiller sig imidlertid saaledes, at det vilde være ønskeligt, at disse to Love, nemlig det foreliggende Lovudkast og Lovudkastet om de juridiske Embedsmænds faste Lønninger, der høre saa nøie sammen, fremmes jævnsides med hinanden, saa at man kan være vis paa, at man kan faae den ene, forinden man endelig vedtager den anden.